

Nr 267.

Av herr **Lindhagen**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om arbetstidens begränsning.

Med anledning av propositionen nr 73 om arbetstidens begränsning tillåter jag mig ånyo erinra, att riksdagen, med bifall till av mig väckta motioner, beslöt att begära år 1910 lagstiftning om förbud mot söndagsarbete i industriella och liknande yrken samt år 1914 lagstiftning om förbud mot nattarbete även av män i nämnda yrken (se senast motionen nr 12 vid urtima riksdagen år 1919). Det har åtskilliga gånger motionerats, interPELLERATS och enskilt förfrågats om dessa skrivelser öden. Man har gemenligen svarat, att ett övervägande väl kommer någon gång.

Det nu framlagda lagförslaget berör fortfarande icke dessa spörsmål. Det är ur den individuella hälsans och den allmänna ordningens synpunkt dock av betydande social vikt att det ej onödigtvis arbetas om söndagarna och om nätterna. Internationalens gamla arbetstidsprogram, som ock är mänsklighetens, tarvar någon gång en uppfyllelse.

Med åberopande av de skäl, som vid mångfaldiga tillfällen anförts i dessa viktiga angelägenheter och vilka riksdagen även i berörda skrivelse gjort till sina, hemställes,

att riksdagen måtte till det i propositionen nr 73 framlagda förslaget till lag om arbetstidens begränsning göra ett tillägg av det ungefärliga innehåll, att även

1:o söndagsarbete, och

2:o nattarbete

förklaras ej få äga rum, där det ej är oundvikligt eller eljest av särskilda förhållanden påkallat;

eller, om detta ej kan omedelbart bifallas, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära övervägande och eventuellt förslag i berörda två syften.

Stockholm den 5 mars 1926.

Carl Lindhagen.

